

Predmet: Srebrenica (okr. Nedeljko Milidragović i dr.)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 3/17

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 19.03.2019.

Ispitivanje svedoka Radenka Đurkovića

Svedok optužbe Radenko Đurković je u celosti ostao pri iskazu koji je 12. maja 2015. godine dao pred TRZ. Naveo je da je vojno angažovan tokom aprila 1995. godine i upućen na liniju iznad Srebrenice, na kojoj se nalazio sve do pada Srebrenice. Neutvrđenog datuma u julu mesecu, putem vojne radio-veze pozvan je da se vrati u Bratunac. Takvo pozivanje se dešavalo i ranije – pozivan je da građevinskom mašinom iskopa mesta na kojima će ljudi biti sahranjeni, jer je po zanimanju rukovalac građevinskim mašinama. Kada je došao u Bratunac, direktor komunalnog preduzeća Dragan Mirković mu je izdao naređenje da uzme građevinsku mašinu zvanu „Skip“ i da sa istom ode do mesta Glogove i iskopa grobnicu. Objasnio je da mašina „Skip“ napred ima korpu širine dva metra, a pozadi „ruku“ za kopanje. Lokaciju na kojoj treba da kopa pokazali su mu Mirković i oficir VRS Momir Nikolić. Kopao je grobnicu dubine dva metra, koja je bila dugačka nekih 30 do 50 metara. Dok je kopao grobnicu, video je na istoj lokaciji tri do četiri starija čoveka koji su bili pripadnici civilne zaštite. Kada je iskopao grobnicu, Mirković ga je poslao u Kravicu do hangara. U Kravicu je došao i Mirković, sa ljudima iz civilne zaštite. Prilikom dolaska u hangar nije video vojsku duž puta, niti mu je poznato koja je vojska tu bila u ranijem periodu. Ispred hangara video je i direktora zadruga u Kravici. Dobio je zadatak da tela ubijenih, koja su se nalazila u hangaru, tovari u kamion. Procenio je da je u hangaru bilo oko 200 tela. Nije mogao da zapazi detalje na telima ubijenih jer su bila prekrivena krvlju, niti da proceni eventualno vreme kada su ubijeni. Tela ubijenih je utovarivao u kamion tako što su prvo ljudi iz civilne zaštite tela tovarili u korpu njegovog utovarivača, a on je onda istu istovarao u kamion. Dok je utovarivao tela, osećao se težak miris od kojeg mu je pozlilo, pa ga je zamenio kolega Krsto Simić koji je došao kasnije sa utovarivačem zvanim „ULT“. Zbog teškog mirisa, sa kolegom je utovarao na smenu, a tela su odvožena u Glogovu. Za vreme boravka u Kravici nije čuo pucnjavu u neposrednoj blizini. Nakon utovara vratio se u Bratunac, a sutradan je, po Mirkovićevom nalogu, za iskop nove grobnice u Glogovi uzeo veću mašinu – bager guseničar, koji je natovaren na vučni voz i tako odvezen. Drugu, veću grobnicu, kopao je preko puta prve. Prva grobnica bila je uska i dugačka, dok je druga bila dimenzija 20 sa 20 i nešto metara. Mirković mu je rekao da kopa grobnicu tih dimenzija. Istog dana ponovo je otišao u Kravicu, gde je sa kolegom Simićem utovarivao tela iz hangara. Procenio je da su utovarena tri do četiri kamiona tog dana. U Glogovi su zakopavana tela ubijenih u Kravici, ali su kamioni dovozili i tela onih koji su ubijeni na drugim lokacijama, odnosno sa linije proboja. Naime, u šumama prema Crnom Vrh u vodile su se borbe sa muslimanskom vojskom, koja je tu vršila proboj. Kada je sve bilo gotovo, zatrpao je grobnice u Glogovi. Nakon dva ili tri meseca, Momir Nikolić je istu ekipu ponovno angažovao, ovoga puta na iskopu tela i njihovom prebacivanju na druge lokacije. Radili su 15 dana, isključivo noću, navodno da ih niko ne bi video. Tela su odvožena

prema Bratuncu, na njemu nepoznatu lokaciju. Kada su sve završili, Momir Nikolić ih je počastio kafom i dobili su po 10 litara nafte za vlastite potrebe.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 9. april 2019. godine, sa početkom u 9:30 časova.

Fond za humanitarno pravo